

prima instanță: (judecătoria Ungheni) V. Șchiopu,
instanța de apel:(Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, A. Toderăș, A. Albu

DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a Apelor” împotriva Gospodăriei Țărănești „Iastremschi Andrei Pantelimon” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a clauzei penale,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016, prin care nu s-a dat curs cererii de apel declarată de către Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon”,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2016 Întreprinderea de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a Apelor” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Gospodăriei Țărănești „Iastremschi Andrei Pantelimon” solicitînd încasarea datoriei în mărime de 60558,20 lei, încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 5731,46 lei, încasarea clauzei penale în mărime de 14776,20 lei.

În motivarea acțiunii a reiterat că la 16 martie 2015, în rezultatul licitației de vînzare „cu strigare” a masei lemnoase în valoare totală de 81496,80 lei, Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” conform procesului-verbal nr.9 din 16 martie 2015, a fost desemnată câștigător.

Reiterează că, la 16 martie 2015 a fost încheiat contractul de vînzare-cumpărare nr.4/15, conform căruia vânzătorul Întreprinderea de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a Apelor” și-a asumat obligația de a preda marfa fără vicii, iar cumpărătorul Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” s-a obligat de a o recepționa și achita.

Indică că, la baza raportului obligațional se află contractul de vînzare cumpărare nr.4/15 din 16 martie 2015 încheiat benevol, conform căruia părțile și-au asumat obligații. Tot la 16 martie 2015, între Întreprinderea de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a Apelor” și Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” a fost încheiat un act cu privire la compensarea creanțelor reciproce după cum urmează: „Întreprinderea de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a

Apelor” a livrat către Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” lemn de foc conform facturii fiscale EAA000248060 din 16 martie 2015 în sumă totală de 281497, 66 lei, iar Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” a prestat servicii de tăiere a masei lemnoase Întreprinderii de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a Apelor”, conform contractului nr.31 din 16 decembrie 2014 în sumă totală de 12528, 00 lei și facturii fiscale WA 0631304 din 29 decembrie 2014.

Mai indică că, la 16 martie 2015 a fost confirmată existența unei restanțe bănești în mărime de 61560,86 lei. Conform pct. 4 al contractului, Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” s-a obligat să achite suma de 61560, 86 lei pînă la 01 decembrie 2015.

La 31 iulie 2015, Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” a achitat suma de 276,65 lei, iar la 24 decembrie 2015 suma de 726,01 lei. Însă, datoria restantă nu a fost achitată integral. Prin solicitarea-scrisoarea de garanție din 25 ianuarie 2016, ultimul s-a obligat să achite pînă la 16 martie 2016 datoria integral, obligațiune ce nu a fost onorată.

Afirmă că, rezultând din prevederile art. 617 alin.(2) din Codul civil, nu este necesară somația în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației, fapt prevăzut în pct. 4 din contractul nr.4/15 din 16 martie 2015. Declară că, a încercat soluționarea litigiului pe cale amiabilă prin expedierea somației în adresa Gospodăriei Țărănești „Iastremschi Andrei Pantelimon” la 10 martie 2016, fiind recepționată la 16 martie 2016.

Termenul de achitare a fost stabilit de 10 zile lucrătoare din momentul recepționării somației, adică pînă la 30 martie 2016. Însă, pînă la înaintarea acțiunii, pîrîtul nu a achitat integral datoriile acumulate.

Menționează că, în baza pct.5 din contractul nominalizat, în cazul neachitării costului mărfii în termenul vizat, s-a stabilit penalitatea în mărime de 0,2% de la scadență pentru fiecare zi de întîrziere, ce constituie suma de 14776, 20 lei.

Invocă că, pîrîtul urmează să achite și dobînda de întîrziere în temeiul art.585 Cod civil, deoarece nu a achitat datoria în termen.

Prin hotărîrea judecătoriei Ungheni din 23 iunie 2016 s-a încasat din contul Gospodăriei Țărănești „Iastremschi Andrei Pantelimon” în beneficiul Întreprinderii de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a Apelor” datoria în mărime de 60558,20 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 5731,46 lei, clauza penală în mărime de 14776,20 lei și taxa de stat în mărime de 2431, 98 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la 21 iulie 2016 Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond, admiterea recursului, solicitând casarea hotărîrii judecătoriei Ungheni din 23 iunie 2016 și restituirea spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 09 august 2016 nu s-a dat curs cererii de apel. S-a acordat apelantului termen pentru prezentarea dovezii taxei de stat în mărime de 1823,98 lei, pînă la 30 august 2016 ora 09:00, explicîndu-se apelantului, că în cazul în care nu va lichida neajunsurile în termen, apelul va fi restituit.

La 24 august 2016, Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 09 august 2016 solicitând casarea acesteia. Totodată a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016 s-a admis recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon”, s-a casat încheierea Curții de Apel Bălți din 09 august 2016, cu restituirea pricinii la rejudicare la Curtea de Apel Bălți, la faza primirii cererii de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016 s-a respins cerința apelantului Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” privind scutirea de la plata taxei de stat. Nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” și s-a acordat apelantului termen până la 13 decembrie 2016, ora 09: 00, pentru înlăturarea neajunsurilor și anexarea dovezii plății taxei de stat în mărime de 1823,98 lei, explicîndui-se apelantului, că în cazul în care nu va lichida neajunsurile în termen, apelul va fi restituit.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016 s-a restituit apelul declarat de Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon”.

La 27 decembrie 2016 Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și restituirea pricinii pentru examinarea apelului.

În motivarea recursului a invocat că, încheierea instanței de apel din 29 noiembrie 2016 este ilegală și neîntemeiată, deoarece nu a fost citat legal pentru ședința de judecată din 29 noiembrie 2016.

Susține că de facto adresa corectă a Gospodăriei Țărănești „Iastremschi Andrei Pantelimon” este r-nul Ungheni localitatea Floreni, însă instanța de apel a expediat citația la o altă adresă, iar ca rezultat nu a avut posibilitatea de a se prezenta în instanța de judecată și de a-și argumenta poziția sa referitor la cerința privind scutirea de la plata taxei de stat.

Consideră că, în lipsa citării legale instanța urma să dispună amânarea ședinței de judecată și nici de cum în lipsa sa, să examineze cerința de scutire de la plata taxei de stat.

Relatează că examinarea cerinței privind scutirea de la plata taxei de stat a privat apelantul de posibilitatea argumentării probelor anexate la cererea de scutire de la plata taxei de stat și anume declarațiile pentru perioada fiscală 2010-2015, care confirmă că venitul întreprinderii a fost zero.

Prin referința depusă la 25 ianuarie 2017 Întreprinderea de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărire a Apelor” a indicat că argumentele recurentului privitor la necitarea în instanța de apel sunt neîntemeiate. Instanța de apel a respectat drepturile procesuale ale apelantului, fiind citat legal, iar corespondența a fost expediată pe adresele indicate de către acesta. A solicitat respingerea recursului.

Referitor la termenul de declarare a recursului, instanța constată că Curtea de Apel Bălți a emis încheierea la 29 noiembrie 2016, însă la materialele dosarului nu există nici scrisoare prin care să se ateste data expedierii încheierii și nici dovada recepționării ei. Recurentul susține că cu încheierea din 29 noiembrie 2016, a făcut

cunoștință al 26 decembrie 2016, astfel potrivit art.425, în coroborare cu art.111 din Codul de procedură civilă, recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul este depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând motivele de recurs formulate și raportându-le la actele dosarului și la dispozițiile legale aplicabile în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând probatoriul administrat în cauză, instanța constată următoarele:

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016 s-a respins cererea înaintată de către Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și s-a obligat apelantul să achite taxa de stat în mărime de 1823,98 lei, pînă la 13 decembrie 2016, ora 09⁰⁰.

În acest sens, instanța de recurs relevă că, potrivit, art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Articolul 84 din Codul de procedură civilă prevede că, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În conformitate cu art. 3 pct. 1) lit. a) din Legea taxei de stat, nr. 1216 din 03 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial se achită taxa de stat de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar numai puțin de 270 de lei și nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice. *Litera j) din art. 3 al Legii taxei de stat, statuează că, pentru cererile de apel împotriva hotărîrilor judecătorești se achite 75% din taxa ce urmează a fi achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.*

Apelantul a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat, însă nu a anexat probe ce a-r demonstra situația materială precară invocată și imposibilitatea achitării taxei de stat, care ar sta la baza scutirii acestuia de la plata taxei de stat.

Prezentarea doar a declarațiilor de dare de seamă fiscală pentru anii 2010-2015 a Gospodăriei Țărănești „Iastremschi Andrei Pantelimon” nu sunt probe suficiente în vederea stabilirii situației financiare a persoanei juridice.

Or, persoana juridică, solicitând scutirea de plata taxei de stat, urmează să probeze lipsa mijloacelor financiare, prezentând probe pertinente în acest sens ca, informația de la Inspectoratul fiscal privind existența și situația conturilor bancare, informația de la Oficiul Cadastral privind imobilele deținute, informația de la societatea pe acțiuni "Registru" privind mijloacele de transport, pe care le are în proprietate sau alte careva bunuri mobile sau imobile.

Deci, Colegiul constată că probele anexate de către recurent nu sunt suficiente pentru admiterea unei astfel de cerințe, nu reflectă nemijlocit asupra situației materiale care să indice situația precară la moment a solicitantului și imposibilitatea achitării taxei de stat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de apel legală și întemeiată, iar recursul neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 85 alin.4) Codul de procedură civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

În conformitate cu art. 365 alin. 4) Codul de procedură civilă, la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 368 alin. 1) Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează, că în cazul când cererea de chemare în judecată conține mai multe pretenții de sine stătătoare cu caracter patrimonial, taxa de stat se va calcula conform valorii fiecărei pretenții aparte art. 87 alin.(1) lit. k) Codul de procedură civilă.

Colegiul conchide că scutirea de la achitarea taxei de stat se dispune în baza unor probe pertinente, însă la materialele dosarului *nu există suficiente probe veridice și reale care indică nemijlocit asupra situației materiale la care să reflecte situația precară la moment a solicitantului și imposibilitatea achitării taxei de stat.*

Deci, instanța de apel întemeiată a concluzionat de a nu da curs cererii de apel depusă de Gospodăriei Țărănești „Iastremschi Andrei Pantelimon” și de o obliga la plata taxei de stat.

Potrivit art. 118 alin.1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Colegiul conchide că scutirea de la achitarea taxei de stat se dispune în baza unor probe pertinente, însă la materialele dosarului nu există probe veridice și reale care indică nemijlocit asupra situației materiale care să reflecte situația precară la moment a solicitantului și imposibilitatea achitării taxei de stat.

De asemenea, recurentul nu a prezentat probe care să demonstreze veniturile sale, sau să probeze lipsa mijloacelor financiare or, în susținerea afirmației nu au fost prezentate înscrisuri confirmative.

Prin urmare impunerea achitării plății taxei de stat, pentru examinarea apelului, nu reprezintă limitarea accesului la justiție, or lipsește proporționalitatea scopului urmărit și mărimea taxei de stat achitată.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, art. 6 § 1 din Convenție îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Astfel, acest articol consfințește un „drept la o instanță“, în cadrul căruia dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă, nu constituie decât un singur aspect.

Cu toate acestea, Curtea admite că, potrivit jurisprudenței sale constante, „dreptul la o instanță“ nu este absolut. El se pretează unor limitări deoarece, prin însăși natura sa, el impune o reglementare din partea statului care poate să aleagă mijloacele pe care să le utilizeze în acest scop. În aceasta privință, Curtea reamintește ca ea nu a exclus niciodată ipoteza ca interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy-Miloslavsky împotriva Regatului Unit, p. 80–81, §§ 61 și Kreuz împotriva Poloniei, § 59).

Neprezentarea dovezii de plată a taxei de stat ori solicitarea de la scutirea acesteia, drept prevăzut la art.85 Codul de procedură civilă, indică direct la nerespectarea drepturilor sale procedurale, în măsura stabilită de normele de drept procedural, de aceea instanța de apel în temeiul legii a dispus obligarea apelantei de a prezenta dovada de plată a taxei de stat în termenul stabilit, or înaintând cerere de apel fără a prezenta dovada de plată a taxei de stat și cunoscând despre necesitatea prezentării acesteia, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt însă ignorat de aceasta.

Or, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că odată cu solicitarea scutirii de la plata taxei de stat, actele ce confirmă starea materială precară invocată urmau a fi anexate la depunerea cererii.

Tot odată Colegiul consideră necesar să menționeze faptul că în situația din speță, acțiunea instanței de apel prin aceea că nu a dat curs cererii de apel și l-a obligat la plata taxei de stat, pentru examinarea cererii de apel depusă, nu se încalcă dreptul reclamantului privind liberul acces la justiție, prevăzut atât de legislația internă cât și de internațională.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, instanța de apel nu a citat apelantul la adresa corectă, colegiul reține următoarele;

recurentul Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” depunând cerere de apel împotriva hotărârii judecătoreiei Ungheni din 23 iunie 2016 a indicat în cererea de apel adresa: or. Ungheni, str. Victoria, 6, instanța expediind la adresa indicată încheierea din 09 august 2016 de a nu da curs cererii de apel, acesta fiind recepționată la 18 august 2016 (f.d.61).

Ulterior Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” contestând cu recurs încheierea Curții de Apel Bălți din 09 august 2016 a indicat în recurs adresa: r-nul Ungheni localitatea Floreni.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016 pricina fiind restituită spre rejudecare la faza primirii cererii de apel, instanța de apel a stabilit ședința de judecată pentru 15 noiembrie 2016, apelantul fiind citat pe adresa or. Ungheni str. Victoriei, 6, însă corespondența a fost restituită instanței cu inscripția, plecat.

În legătură cu acesta fapt instanța a dispus amânarea examinării cauzei pentru 29 noiembrie 2016 ora 09:00, **citând apelantul pe adresele or. Ungheni str. Victoriei, 6, r-nul Ungheni localitatea Petrești, r-nul Ungheni localitatea Floreni.**

Potrivit avizului de recepție (f.d.122 A) apelantul a recepționat corespondența la 28 noiembrie 2016.

La 07 decembrie 2016 instanța de apel a înregistrat demersul apelantului prin care solicită stabilirea următoarei ședinței de judecată după 20 ianuarie 2017, în legătură cu plecarea sa peste hotarele țării.

Prin urmare, Colegiul conchide că apelantul prin comportamentul său a făcut abuz de drepturile sale procedurale, iar alegațiile invocate sunt neîntemeiate și nejustificative.

Prin urmare instanța atestă că Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon” nu a ținut cont de prevederile art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, care indică că, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, la caz Colegiul reține că în situația din speță limitările instituite de legiuitor privind necesitatea achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel corespunde cerințelor prevăzute de art. 6 parag. 1 CEDO privind dreptul de acces la un tribunal și corespunde cerințelor instituite de CEDO prin jurisprudența sa:

- cerința privind scopul legitim al limitării – este îndeplinită, avînd în vedere că întindere acestor taxe este stabilită sub forma unui procent din valoarea aflată în litigiu și fiind instituit un plafon maxim de care nu poate trece mărimea taxei de stat chiar dacă valoarea acțiunii este mai mare, iar CtEDO a confirmat că aceste taxe privesc buna administrare a justiției și vizează atît descurajarea justițiabililor în formularea unor cereri, abuzive cît și asigurarea de fonduri pentru funcționarea justiției. (*cauza Weissman și alții împotriva României §-35, Tolstoy Miloslavsky v. the United Kingdom §-61*)

- raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit, pentru a stabili dacă este respectat acest raport rezonabil între impunerea

plății taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și scopul legitim urmărit privind buna administrare a justiției, descurajarea justițiabililor în formularea unor cereri, abuzive cât și asigurarea de fonduri pentru funcționarea justiției urmează să cercetăm următorii factori și anume - cuantumul sumei ce trebuie plătit de reclamanti raportat la veniturile sale.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recurentul nu a fost lipsit de dreptul de a solicita în instanța de apel în conformitate cu art. 86 alin.1) Codul de procedură civilă, amânarea sau eșalonarea plății taxei de stat.

Cu atât mai mult, nefiind îndeplinite în termen indicațiile instanței, Curtea de Apel Bălți prin încheierea din 22 decembrie 2016 a restituit apelul declarat de Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon”.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon”.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depusă de către Gospodăria Țărănească „Iastremschi Andrei Pantelimon”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari